

[Jens Jørgensen]

folkningsgruppe, mod bestemte synspunkter måske med basis i et aktuelt emne, for der er jo sat geografi på det.

Konkret: Vi skal passe på, at vi ikke hetzer f.eks. mod danske landmænd, for de bruger jo i virkeligheden de midler, der er tilladt. Det er der principielt ikke noget forkert i. Derfor er den måde, vi skal gribe sagen an på, at sørge for, at de midler, der er tilladt, er bæredygtige for miljøet. Og det er de ikke, sådan som det er i dag.

Derfor er det i virkeligheden Miljøministeriet og Folketinget, der gennem arbejdet her skal gribe ind både ved at udstede forbud mod stoffer og ved at sørge for, at vi får en udfasning af miljøfarlige bekæmpelsesmidler både med overvågning af private brønde og med sikring af vandkvalitet i offentligt drikkevand.

Der har faktisk været arbejdet i mange år. Den daværende borgerlige regering begyndte i 1986 med pesticidhandlingsplanen, 17. december 1991 fik vi bæredygtighedsredegørelsen i Folketinget på plads, og 25. juni 1992 fremsendte den daværende miljøminister, Per Stig Møller, to store redegørelser for miljøarbejdet.

Vi fik da også gennemført, at der blev afsat ekstraordinært mange midler i både 1992 og 1993, så man kunne gå hurtigere i gang med en revurdering af de mange kemiske stoffer, som skader.

Pesticidhandlingsplanen taler om en 50 pct.s reduktion af mængden af solgte aktivstoffer, og man ville også gerne have reduceret behandlingshyppigheden. Mållåret var 1997.

Der er sket en reduktion, men det er ikke nok. Vi skal videre, men der er stadig væk nogle år tilbage inden for planperioden.

Behandlingshyppigheden har været omtalt i dag, og det er et problem. For i dag er der jo udviklet stoffer, som i mængde og styrke reagerer anderledes end de midler, man havde kendskab til i 1986. De reagerer langt mere selektivt, og derfor foretog man en ændring i bæredygtighedsrapporten.

Det Konservative Folkeparti ønsker pesticidhandlingsplanen med de korrigerende elementer i Bæredygtighedsudvalget fulgt til dørs. Og vi står fuldt og helt bag disse vedtagelser – vi vil gerne gøre mere.

Vi ønsker en betydelig vægt lagt på forskning, på uddannelse, på produktudvikling og på fremavl af resistente sorter, så vi kan beskytte grundvandet mest muligt.

Vi ønsker med andre ord, at det arbejde, der blev grundlagt i 1980'erne, skal føres videre og meget gerne intensiveres.

Vi vil sige nej til det dagsordensforslag, regeringen har fremsat, for en pesticidafgift – og det er jo det, der reelt tales om – har kun mening, hvis den får brugerne til at ændre adfærd fra mere giftige til stadig mindre giftige midler, og det tror vi ikke den gør uden et giftindeks. Det fremgår jo også af de meget tykke rapporter fra 25. juni 1995, at rene biologiske bekæmpelsesmidler uden et giftindeks eller det, man kalder ordentlige belastningstal, vil blive beskattet lige så højt som de giftigste. Og så har det ærlig talt ikke nogen mening.

I stedet for sådanne erhvervsafgifter ønsker vi altså, at kræfterne skal sættes ind igennem forskning, igennem uddannelse og igennem hurtigere sagsbehandling i forbindelse med tilfaldelse og afslag og i forbindelse med bekæmpelsesmidlerne. Vi tror, det er en langt mere miljø sikker, en langt mere miljøbevidst og en saglig, anstændig behandling af dette problem, at vi går målrettet efter de midler, der ødelægger miljøet og ødelægger grundvandet, i stedet for at brede én stor afgiftsvifte ud over det hele og dermed også kommer til at ramme midler, som ikke skader miljøet, men som i virkeligheden kan gavne og hjælpe de mennesker, der skal producere nogle varer.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Når hr. Jens Jørgensen nu også henviser til beretningen om en bæredygtig landbrugsudvikling og bruger den som et af argumenterne for ikke at ville støtte dette her, så vil jeg gerne læse op, hvad der står. Der står i den beretning:

»Det er fortsat målet at reducere behandlingshyppigheden, og bortfald af målsætningen om en halvering af behandlingshyppigheden forudsætter udarbejdelsen af mere miljørigtige og sikrere målekriterier.«

Det var det, et flertal, udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiet, herunder også SF, tilsluttede sig. Vi fastholder altså målsætningen om en halvering af behandlingshyppigheden, men det må hr. Jens Jørgensen og hr. Peter Hansen-Nord da også gøre. Eller hvad er hele argumentationen bygget op på? Der er ingen hold i det, der er sagt indtil nu i forhold til det, der blev sagt i Bæredygtighedsudvalget.